

[Arne Larsen.]

mæglingsforslag er forkastet. Det er som sagt ikke nogen synderlig stor forskel, og det er lige besværligt og lige udemokratisk.

De samme mærkelige regler gælder jo ikke for arbejdsgiverne. I henhold til gældende retspraksis og i henhold til det af ministeren fremsatte lovforslag overlades det helt og holdent til arbejdsgiverne selv at bestemme, hvilke afstemningsregler de vil benytte ved afstemning over et mæglingsforslag. Hvorfor kan reglerne da ikke gøres så demokratiske, at man også på arbejdersiden selv kan træffe de nødvendige beslutninger om, hvilke afstemningsformer man ønsker at benytte sig af?

Vi finder det rigtigst at stille ændringsforslag og har stillet et sådant, således at arbejder- og arbejdsgiverside bliver ligestillet i spørgsmålet om afstemningsregler.

Hr. Erling Dinesen var inde på, at dette hastede, og da arbejdsmarkedets parter altså var blevet enige om denne meget mærkelige afstemningsregel, havde folketinget at skynde sig at rette sig herefter og gennemføre dette lovforslag. Jeg kan ikke se, at vi på nogen måde bør føle os bundet af noget sådant, især da det efter min opfattelse er udemokratisk, og da der i fagbevægelsen er stærke røster for at få helt anderledes og mere demokratiske afstemningsregler gennemført.

På samme måde må vi vende os imod bestemmelserne i lovens § 12, som jo giver tilladelse til at sammenkæde en hel række fag i afstemningsproceduren, at lægge alle fag i samme pulje; vi finder, at også det er udemokratisk, idet der er så væsentlige forskelle fra det ene fag til det andet, at det er helt urimeligt at stille mæglingsforslag, hvor alle grupper skal sammenkædes. Derfor foreslår vi simpelt hen, at § 12 udgår af loven.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Hanne Reintoft: Om det foreliggende lovforslag er der kun at sige, at det er utilstrækkeligt, og at det er ganske klart i arbejdsgiverfavør. Vi vil selvfølgelig ikke medvirke, da vi har lagt et forslag på bordet, som i vidtrækkende form løser de problemer, der trænger sig på ved lovgivning om

mægling i arbejdsstridigheder, og da vores forslag indeholder opfyldelsen af krav, der stilles af vide kredse i arbejderbevægelsen.

Vi må vende os mod bestemmelsen om, at et mæglingsforslag kun kan forkastes ved urafstemning, når mindst 35 pct. af de stemmeberettigede har stemt nej. Såvel regeringen som socialdemokratiet holder jo meget af at påberåbe sig det danske demokrati, og jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvornår man er begyndt at afholde sig fra at benytte almindelig stemmeflerhed, og hvorfor det skal ske i selve arbejdsmarkedets livsnerve, nemlig ved vedtagelsen af overenskomsterne. Forklaringen er vel nok, at det tjener arbejdsgivernes interesser bedst, og at hindringen af den direkte indflydelse sikrer de samme arbejdsgivere, at en del arbejdere i håbløshed og lede bliver væk fra stemmerne.

Den eneste måde, hvorpå vi får det klare gensvar fra arbejderne, er urafstemning på alle områder. Lovforslaget viser i en nøddeskal, hvad al vores råben op om ægte demokrati er værd, og som jeg har sagt før, er alt det sludder om demokrati på arbejdspladsen ikke noget værd, når man ikke engang tør lade arbejderne vedtage deres overenskomst ved urafstemning.

Den sjuskede udvalgsbehandling — der har faktisk dårlig nok været tid til at gennemføre en ordentlig udvalgsbehandling — viser også, hvor lidt man regner med denne sag, som for dem, der skal ud i overenskomstforhandlingen, simpelt hen er et af de allervigtigste lovgivningsområder; det er ret imponerende, at man kan ordne det i en håndvending på 14 dage, navnlig når resultatet er så ringe, som det er.

Arbejdsministerens spagfærdige forsøg på at gøre forligsmanden til en uvildig person er nærmest latterligt. Den nuværende forligsmand har arbejdsgiverinteresser, men selv om man finder en fornyet udgave, der ikke åbenlyst har kapitalinteresser involveret, har man i arbejderbevægelsens historie mange bitre erfaringer for, at disse såkaldt uvildige, objektive, statsvalgte mennesker kun tjener én interesse, nemlig deres interesse, der har magten i samfundet, og det er og bliver arbejdsgiverne.

Vi vil undlade at stemme ved afstemningen om ministerens forslag og stadig frem-